

O JEDNOM, CO SI VYSEDĚL ŠTĚSTÍ NA JEDLI

Byli jednou dva vandrovníci, který už spolu nějaký čas putovali, a jednoho dne na cestě nenašli žádnou ves, a tak jim nezbylo nic jiného, než aby přenočovali v lese. Jeden z nich vyšplhal na jedli, kde se pevně přivázal za podvazky, a ten druhý si zalezl do houští.

O půlnoci se tam ale slétl rej čarodějnic, které kolem stromu rejedly a tancovaly. A když se potom sesedly, aby držely hostinu, vyprávěly si a klábosily o tom, jak začarovaly do nemoci princeznu, když tu jedna řekla: „Dokud člověk neporazí šimla, který nemá ani jeden šedivý chlup, a princezna se nezabalí do čerstvé koňské kůže, dotud se neuzdraví.“ Potom, když se najedly a dost napovídaly, odletěly zase pryč.

Ten chasník, co ležel v houštině, spal tak tvrdě, že ho nic neprobudilo, ale ten na jedli nezamhouřil oko a dobře si čarodějnické zlořečení zapamatoval. Když se začalo rozednívat, slezl ze stromu, probudil kamaráda a žádal ho, aby s ním ihned šel na královský zámek, kde by tu novinku ohlásili.

Ale kamarád tomu pranic nevěřil, vysmál se mu a odtáhl, když byl les u konce, dál svojí cestou.

Ten druhý chasník šel ale na zámek a králi prozradil léčebný prostředek pro jeho nemocnou dceru, a tak ihned poslali ven na pastviny, kde poručili chytit a zabít šimla, potom princeznu zabalili do jeho čerstvé kůže a ona byla

v tu samou hodinu opět zdravá. To bylo radosti a jásotu, celá země si o té šťastné události vyprávěla, chasník směl provždy zůstat na zámku a pečovali o něj jako o vlastního.

Když jeho kamarád o té historii slyšel, štválo ho, že s ním na zámek nešel. Ale nebylo nic lehčího, než aby se rovněž dozvěděl nějakou dobrou zprávu a tu králi pak přinesl. Tak se obrátil do lesa, vyhledal tu jedli, na které tenkrát kamarád seděl, vylezl nahoru a čekal na čarodějnice.

O půlnoci opět pod stromem začal taneční rej a čarodějnický hodokvas. Čarodějnice klábosily a vyprávěly si, že královskou dceru měl vyléčit jeden, co vyslechl jejich rozhovor pod tímto stromem, když tu najednou jedna z nich zavolala: „Tady ten druhý sedí na jedli!“ Tak se čarodějnice vyšplhaly nahoru a roztrhaly chasníka na tisíc kousků.

Druhého dne přišla jedna čarodějnice na zámek a přála si mluvit s mladíkem, který se tu zdržuje, že mu má prý vyřídit zprávu z domova. Ale král nechal čarodějnici chytit a mučit, dokud vše nepřiznala, potom ji zazdili a ona tam musela bídně zahynout.

Tomu chasníkovi dal král jednoho dne svoji dceru za ženu.

I ŠVÝCARSKÉ POHÁDKY JSOU
PĚKNĚ KRVAVÉ

WEB: www.volny.cz/sihasepa
vyšlo: 28. 11. 2018

Ilustrace: Testárka fotky: Canon S120
e-mail: sihasepa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

319

SIHÁČEK

listopad 2018

Jak to zvládáme **CO SE STALO**

14. 11. — byly teploty kolem 15 °C, takže stále teplo. Zpočátku jsme tak byli venku.

Naše putování k Osamělé hoře pokračovalo částí — Setkání s vrrky. Ještě v klubovně jsme si přečetli co zažil Bilbo s trpaslíky a Gandalfem až do chvíle, kdy ze stromů házeli po vrrcích, šišky zapálené kouzelným ohněm. Před klubovnou byly kbelíky a špalky s vlčími hlavami a ty jednotlivci trefovali ze stromu (žebřík ozdobený větvemi). Devět míčků, devět zásahů. Ač to vypadalo jedno-duše nejlepší střelec získal nakonec 5 zásahů.

Uklidili jsme, přesunuli se do klubovny a tam jsme pokračovali s připomínkou uzlů. Jako každý rok jsme začali s vylepšením výkonů v oddílové dovednosti jménem »4« (čti „čtverky“ - jeden uzel čtyřikrát za sebou). Zatím jsou všichni ve fázi zlepšování, takže časy lodních »4« se pěkně zkrátily.

V následující části došlo na Symplegády (však víte - Jáson, Argonauti... ; -D)) Každý zkoušel jiný způsob probíhání/proplazení, ale nejlepší se ukázalo rychlé a nečekané proběhnutí.

Na závěr jsme předali ocenění za říjnové bodování — gratulujeme Veverce, a Jáša si odnesl oddílovou cenu získanou minule.

21. 11. — to už vypadalo, jak je obvyklé v druhé půlce listopadu. Teploty kolem nuly, zataženo, tající sníh... Schůzku jsme tak strávili v klubovně.

Začali jsme pokračováním cesty k Osamělé hoře. Minule jsme prchali před vrrky a dnes nás čekalo — balancování nad skřety. Úvodem jsme si přečetli část příběhu a pak se pustili do úkolu. Chůze na chůdách zakončená prasknutím balónku. Balancování se kromě Veverky moc nedařilo, ale nakonec každý úkol splnil. :-).

Následovaly další »4« - tentokrát zkracovačkové a ambulatní. Zlepšování zápisů v dlouhodobé tabulce pokračovalo i dnes.

Potom jsme si porovnávali své schopnosti trefování. Jako první jsme pomocí pingpongových balónků „sestřelovali“ krabičky sirek (cvrnkáním). No a na závěr jsme foukačkou stříleli do terče. Některé výkony byly opravdu skvělé.

Nakonec jsme uspořádali malé scénické čtení pohádky z posledního Siháčku. A potom jsme už jen uklidili, sbalili si věci a vydali se k domovům...

OSAMĚLÁ HORA

V minulých dvou týdnech jsme pokračovali k Osamělé hoře jsme utíkali před vrčky, unikli jsme na stromy, ale nebylo to šťastné, protože dorazili skřeti a my nad nimi museli balancovat...

čovali k Osamělé hoře jsme utíkali před vrčky, unikli jsme na stromy, ale nebylo to šťastné, protože dorazili skřeti a my nad nimi museli balancovat...

	K	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	»P«	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	»Z«	
1	Veverka	3	3	2	1	3	3	2	2	3	3																								25
2	Tete	3	1	-	-	2	3	1	2	1	-																								13
3	Kája	3	3	3	1	3	2	3	3	2	2																								25
4	Ondřej	3	2	2	1	2	3	2	3	2	0																								20
5	Dave	3	3	2	-	3	-	-	-	-	-																								11
6	Matyáš	3	2	3	2	2	-	-	3	2	-																								17
7	Lucka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																								0
8	Kája ml.	-	-	2	-	-	1	-	1	1	1																								6
9	Paťa	3	1	1	1	1	1	1	1	1	-																								11
10	Matouš	-	-	-	2	3	-	-	3	-	1																								9
11	Maťo	3	2	-	-	-	2	2	1	1																									11
12	Riša	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																								7
13	Eli	3	2	1	-	-	-	-	1	-	-																								13
14	Jáša	3	2	-	3	-	-	-	3	2	-																								11
15	Olča	3	2	-	3	2	-	-	1	-	-																								0
16	Adam	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																								0
17	Adel	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-																								0

- »K« -> kreslení
0. Ohňostroj
  1. Souboj se zlobry
  2. dům v roklince
  3. mlžné hory
  4. zajatí skřety
  5. útěk tunely
  6. hádanky a získání prstenu
  7. Setkání s vrčky
  8. balancování nad skřety

NĚCO NA BEDNU...

Zdravím všechny luštitelé. Pro dnešek vás čeká - pro změnu - ČTYŘSMĚRKA. Chápete správně vyškrtete slova vodorovně a svisle. Zůstanou vám tajenka...

🌲	Z	L	A	Ň	K	V	P	A	Ř	E	Z	🌲
K	A	Í	M	R	A	V	E	N	I	Š	T	Ě
L	N	Ř	Á	T	P	K	N	E	L	E	J	A
V	I	A	A	K	R	A	K	R	E	V	Ě	V
Z	Ž	V	L	Ě	A	A	K	Š	I	Š	Ž	R
A	U	O	I	N	D	N	A	T	A	S	E	D
J	R	S	Š	A	Í	B	O	R	Ů	V	K	A
Í	T	R	K	D	C	E	V	E	Z	E	J	T
C	S	N	A	K	R	Ů	M	O	C	H	U	M
O	O	A	S	M	R	K	S	R	Ý	V	T	L
L	I	D	I	V	O	K	É	P	R	A	S	E
N	C	H	E	M	K	E	Š	U	O	L	O	K
E	C	I	V	O	R	O	B	E	L	D	E	J

borovice
borůvka
daněk
jedle
jezevec
koloušek
laň
mech
muchomůrka
ostružina
satan
smrk
srna
vlk
výr
zajíc

řešení pošlete na oddílovou adresu: sahasapa@centrum.cz, nebo přineste na schůzku.

Řešení z minulého čísla: » datel, ježek, sova, výr, dub, pařez, mech, jelen «

ZE SVĚTA ZVÍŘAT

PRO TENTOKRÁT JSEM SI PŘIPRAVIL NEJEN ZVÍŘE NEOBYKLÉ, ALE DOKONCE UŽ I NĚKOLIK MILIÓNŮ LET VYHYNULÉ...

BURIANOSAURUS AUGUSTAI

(„Burianův ještěr“) byl druh menšího či středně velkého ornitopodního dinosaura, žijícího na území dnešní České republiky v období rané pozdní křídy (asi před 94 miliony let) na území Kutné Hory. Druh byl popsán v roce 2017 skupinou paleontologů na základě objevu fragmentu stehenní kosti, učiněného na jaře roku 2003

rekonstrukce vzhledu dinosaura

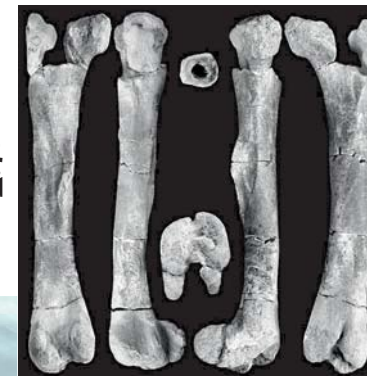
lékařem Michalem Moučkou ve starém pískovcovém lomu nedaleko obce Mezhořez u Kutné Hory. V dalších dvou letech pak byly objeveny i další kosterní fragmenty, které tvoří téměř kompletní stehenní kost.

V době výskytu tohoto dinosaura pokrývalo území České republiky mělké moře se sítí ostrovů.

Na povrchu stehenní kosti byly objeveny stopy po zubech nejméně tří různých žraloků. Pravděpodobně tedy byla mršina dinosaura po nějakou dobu přenášena mořskými proudy a postupně se rozpadala. Z tohoto hlediska je velmi šťastnou okolností, že se zachovala alespoň stehenní kost.

Jméno je poctou českému výtvarníkovi Zdeňku Burianovi a paleontologovi Josefu Augustovi.

Dvojice modelů burianosaura v životní velikosti byly slavnostně odhaleny v DinoParku Praha v červnu 2018. Na začátku listopadu 2018 publikovat Vladimír Socha shrnující článek o výsledcích zkoumání a tak se zpráva o objevu vrátila do médií.

fotka kosti ze všech stran

LISTOPAD BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	7.11.	14.11.	s317	21.11.	s318	řvorčíka	celk
1.	Kája	9	9	3	9	-	9	39
2.	Ondřej	6	8	3	8	-	7	32
3.	Maťo	8	5	-	5	-	9	27
4.	Veverka	7	7	3	10	-	-	27
5.	Matyáš	10	9	-	-	-	-	19
6.	Kája ml.	6	4	3	6	-	-	19
7.	Jáša	8	10	-	-	-	-	18
8.	Matouš	9	-	-	7	-	-	16
9.	Tete	7	5	-	-	-	-	12
10.	Paťa	4	6	-	-	-	-	10
11.	Olča	5	-	-	-	-	-	5
12.	Eli	4	-	-	-	-	-	4
13.	Dave	-	-	-	-	-	-	0
14.	Lucka	-	-	-	-	-	-	0
15.	Naty	-	-	-	-	-	-	0
16.	Adam	-	-	-	-	-	-	0